Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	16C/125/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3116210993
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Slušná
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2017:3116210993.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v spore žalobcu N. W., J.. XX.XX.XXXX, Š. Q. N. V., G. G. XXX, zastúpeného Mgr. Petrou Hrubovou, advokátkou so sídlom Mierové nám. 93, Ilava proti žalovaným 1/ S. S., J.. XX.XX.XXXX, Š. Q. N. V., G. O. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Zuzanou Lukačovičovou, advokátkou so sídlom Bratislavská 354/32, Dubnica nad Váhom, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie nemajetkovej ujmy 30.000,- € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 18.000,- € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.06.2016 proti žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 30.000,- € a náhrady trov konania titulom nemajetkovej ujmy. Uviedol, že dňa 21.07.2014 jeho jediný syn N. W., J.. XX.XX.XXXX, zahynul pri dopravnej nehode medzi obcami F. a K., ktorú zapríčinil žalovaný 1/. Žalovaný 1/ bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/144/2015 zo dňa 26.10.2015 a žalobca ako poškodený bol odkázaný so škodou na občianske súdne konanie. Škodu majetkovú ako aj nemajetkovú si riadne a včas uplatnil u žalovaného 2/, ktorý mu doposiaľ uhradil len majetkovú škodu za náklady na pohreb a pomník. Nemajetkovú ujmu mu žalovaný 2/ odmietol uhradiť z dôvodu, že na túto z povinného zmluvného poistenia žalobca nemá nárok. Pri dopravnej nehode stratil svojho jediného syna, ktorého od útleho veku vychovával sám, keď bol zverený do jeho osobnej starostlivosti. So synom bol mal počas celého života vrúcny vzťah, boli vzájomne citovo naviazaní. Vzájomne si boli veľkou oporou, syna sa snažil vychovávať najlepšie ako vedel. So synom žili počas celého života v spoločnej domácnosti, najskôr v byte v O. J. I. a neskôr si so životnou partnerkou Y. Z. postavili rodinný dom v G., kde žili pod jednou strechou. V čase tragickej smrti syna plánovali rozšíriť rodinný dom o nadstavbu, kde by mal syn vytvorenú samostatnú bytovú jednotku, keďže sa plánoval osamostatniť a založiť si rodinu, avšak bývať chcel v bezprostrednej blízkosti žalobcu tak, aby si mohli pomáhať. So synom bol v každodennom kontakte. Strata jediného syna zasiahla do jeho rodinného a súkromného života najväčší možným spôsobom, strata je pre neho neprekonateľná a ničím nenahraditeľná. Aj v súčasnosti dva roky od udalosti sa cíti skľúčený a stratu syna doposiaľ neprekonal. Po tragickej udalosti rapídne schudol, nemal o nič záujem, bol nútený navštíviť psychiatra, ktorý mu na depresiu predpísal lieky. Napriek tomu sa s touto životnou udalosťou nevie dodnes vyrovnať. Žiadal, aby mu súd priznal nemajetkovú ujmu 30.000,- € ako satisfakciu za stratu jediného a milovaného

syna. Ospravedlnenie ani odsudzujúci rozsudok v trestnom konaní v tomto prípade nepovažoval za postačujúci na nápravu do zásahu do jeho práv na súkromie a rodinný život. Mal za to, že nemajetkovú ujmu je možné vyplatiť mu aj z povinného zmluvného poistenia žalovaného 2/, nakoľko za škodu v širšom zmysle slova treba považovať aj nemajetkovú ujmu spôsobenú pozostalým po obeti dopravnej nehody.

2. Žalovaný 1/ v podaní zo dňa 22.07.2016 uviedol, že podanú žalobu považuje za nedôvodnú. Poukázal na to, že dňa 22.01.2014 uzavrel so žalovaným 2/ zmluvu č. XXXXXXXXXX o povinnom zmluvnom poistení tuzemského motorového vozidla značky Peugeot 406 ev.č. F.. Poistený zo zodpovednosti má právo, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla, za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania zodpovednosti, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. aj uplatnené a preukázané nároky na náhradu okrem iného škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Smernice č. 72/166/EHS, č. 90/232/EHS, č. 2000/26/ES vyžadujú, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bola pokrytá poistením v celom rozsahu. Žiadne ustanovenie z uvedených smerníc, ani judikatúra Súdneho dvora nenasvedčujú tomu, že bolo možné z poistného krytia vylúčiť peňažnú náhradu za spôsobenie nemajetkovej ujmy pozostalej osobe po obeti dopravnej nehody, pokiaľ je nárok na takúto náhradu daný vnútroštátnymi právnymi predpismi upravujúcimi občianskoprávnu zodpovednosť za zásah do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. Súdny dvor rozhodol, že znenie smernice č. 72/166/EHS a č. 90/232/EHS zahŕňa akýkoľvek typ škody, resp. ujmy bez ohľadu na to, či má majetkovú alebo nemajetkovú povahu, a preto nie možné z neho vyvodiť záver, že nemajetková ujma, akou je ich vnútorná bolesť a utrpenie, nespadá do rozsahu pôsobnosti smerníc (rozsudok súdneho dvora vo veci E-8/07 Nguyen). Obmedzenie poistného krytia je možné iba vo výnimočných prípadoch. Vo veci uplatneného nároku poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-22/12 (Haasová) bod 49, podľa ktorého, keďže rôzne jazykové verzie článku 1 ods. 1 druhej smernice v podstate používajú pojem „ujma na zdraví“, ako pojem „osobná ujma “, treba v súvislosti s účelom smernice, ktorým je posilnenie ochrany obetí, uplatniť extenzívny výklad uvedených pojmov, ktorý je uvedený v bode 47 rozsudku. Podľa rozsudku C-22/12 bod 54 na základe žiadneho ustanovenia prvej, druhej ani tretej smernici nemožno dospieť k záveru, že normotvorca únie si želal znížiť ochranu zaručenú týmito smernicami len na osoby, ktoré sa priamo zúčastnili na škodovej udalosti. Ustanovenie § 11, § 13 Občianskeho zákonníka umožňuje žalobcovi, ako rodinnému príslušníkovi obete dopravnej nehody, požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy. Náhrada tejto ujmy pritom musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla a byť z neho likvidovaná. Právna úprava, ktorá by tomuto odporovala, bráni naplneniu cieľa vyššie uvedených smerníc Európskej únie. Žalovaný 1/ si uvedomuje, že svojím konaním dňa 21.07.2014 zasiahol do života žalobcu takým spôsobom, ktorého následok nie je možné zvrátiť. Svoje konanie úprimne oľutoval a žalobcovi vyjadril svojou ospravedlnenie a úprimnú sústrasť. Žalovaný 1/ svojho konania, ako aj následkov, ktoré ním spôsobil oľutoval a jeho postoj sa ani vzhľadom na odstup času nezmenil. Nie je deň, kedy by si nespomenul na túto tragickú udalosť, ktorá zasiahla aj do jeho života. Žalovaný 1/ je mladý človek, ktorý vo veku 20 rokov sa musel naučiť žiť s tým, že nesie zodpovednosť za smrť iného mladého človeka. Okrem duševnej bolesti, ktorú prežíva každý deň, niesol za svoje konanie aj trestnoprávnu zodpovednosť v plnom rozsahu. Uloženie trestu a jeho výška nesie a plní okrem sankčnej a výchovnej funkcie aj satisfakčnú funkciu, a to nielen vo vzťahu k spoločnosti všeobecne, ale aj vo vzťahu k osobám poškodeným skutkom páchateľa. Zadosťučinenie, ktoré bolo vyvodené vo vzťahu k žalovanému v trestnom konaní jeho potrestaním v kombinácii s jeho osobným prežívaním tejto tragickej udalosti je preto potrebné pokladať za dostatočné. Pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nedopustil sa žiadneho trestného činu ani priestupku. Uplatnený nárok považoval za neprimeraný a nedôvodný. Uvedomuje si následky svojho konania, avšak vzhľadom na výšku uplatňovaného nároku túto považuje za neprimeranú. Výška nemajetkovej ujmy by mala korelovať s ujmou a jej materiálny vyčíslením. Žalobca nebol po ekonomickej stránke odkázaný na pomoc nebohého syna. Žalovaný 1/ je mladým človekom, ktorý stále žije u svojich rodičov, ktorým prispieva na stravu a zabezpečovanie bývania. V budúcnosti sa chce osamostatniť a v prípade, ak by bol zaviazaný k úhrade vysokej škody, nebol by v budúcnosti schopný sa osamostatniť a viesť vlastný život. Svoje konanie mnohokrát oľutoval a nie je slovami schopný vyjadriť svoju bolesť, ktorú prežíva, keď si spomenie na tragickú udalosť. Všetky nároky poškodených uplatnené v trestnom konaní predložil žalovanému 2/, s ktorým mal uzatvorený zmluvný vzťah z povinného zmluvného poistenia jeho vozidla. Žalobcovi vyjadril listom svoju ľútosť, ospravedlnenie a vyjadrenie úprimnej sústrasti, hoci žalobca tento list neprevzal a o pocitoch žalovaného 1/ sa nedozvedel.

3. Žalovaný 2/ v podaní zo dňa 21.07.2016 uviedol, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaný. Žalovaný 2/ ako poisťovňa bol účastníkom zmluvného poistného vzťahu zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a žiadnym spôsobom nezasiahol do osobnostných práv žalobcu, preto v spore o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v spore ide. Predmetom úpravy zákona č. 381/2001 Z.z. je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Takto určenému predmetu zodpovedá aj vymedzenie subjektu, na ktorý sa poistenie zodpovednosti vzťahuje, t.j. na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve a vymedzuje rozsah poistného krytia. Mal zato, že pod slovné spojenie náhrada škody na zdraví a nákladov pri usmrtení v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. nemožno podriadiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do osobnostných práv pozostalých po obeti usmrtenej pri dopravnej nehode, že táto náhrada nie je predmetom poistného krytia podľa § 4 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.03.2016 sp.zn. 3Cdo/301/2012, podľa ktorého zákon č. 381/2001 Z.z. a ani Občiansky zákonník pojem škody nedefinujú. Za škodu v zmysle občianskeho práva sa považuje každá majetková ujma, ktorú možno objektívne vyjadriť všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi. Občiansky zákonník nezahŕňa pod pojem škody i nemajetkovú ujmu, táto sa podľa platného právneho stavu odškodňuje len v prípadoch osobitne ustanovených v § 444. Ak dôjde ku škode, resp. z teoretického hľadiska presnejšie k ujme na zdraví či živote, t.j. na osobnostných statkoch, vzniká poškodenému taxatívne vymedzený komplex práv na ich náhradu, resp. zmiernenie. Tento komplex práv, ktorými sa odškodňuje tak vzniknutá majetková ujma, ako i vzniknuté určité stanovené druhy nemajetkovej ujmy, sa spravuje zvláštnym právnym režimom podľa § 444 až 449a Občianskeho zákonníka. Pri aplikácii § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. nestačí vychádzať len zo samotného znenia tohto ustanovenia, ale treba ho vykladať v jednote s ustanoveniami, na ktoré nadväzuje. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky; platná legislatíva ani právna teória neoznačuje osobu, ktorej osobnostné práva boli porušené za poškodenú osobu. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. je poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody (nie nemajetkovej ujmy) podľa tohto zákona. Mal zato, že povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá výlučne škoda, nie nemajetková ujma za zásah do osobnostných práv poškodených osôb v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka. Poukázal na pojmovú a obsahovú odlišnosť inštitútov zodpovednosti za škodu a zodpovednosti za zásah do osobnostných práv v slovenskom vnútroštátnom práve. Zodpovednosť za zásah do osobnostných práv je konštruovaná podstatne odlišným spôsobom ako zodpovednosť za škodu. Zodpovednosť za škodu je založená na subjektívnom princípe, pričom zavinenie sa prezumuje. Osobitne v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov v § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka stanovuje zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla založenú na objektívnom princípe. Právo na náhradu škody v rámci úpravy zodpovednosti za škodu patrí fyzickým ako aj právnickým osobám. Spôsob a rozsah náhrady škody upravuje § 442 až § 449a Občianskeho zákonníka, pričom predpokladá náhradu škody spôsobenú na veciach alebo náhradu škody na zdraví. Škoda sa uhrádza v zásade v peniazoch alebo uvedením do predošlého stavu, vznik škody jej rozsah musí byť vždy preukázaný poškodením. Predmetom ochrany osobnosti je nehmotná hodnota ľudskej osobnosti a predstavuje nemajetkové právo rýdzo osobnej povahy a je úzko späté s osobnosťou človeka. Subjektom tohto práva môže byť len fyzická osoba. Zásah do práva na ochranu osobnosti sa zásadne odškodňuje v nepeňažnej forme. Možnosť priznať peňažnú náhradu za zásah do práva na ochranu osobnosti sa predpokladá až v prípade, ak sa primerané morálne zadosťučinenie ukazuje ako nepostačujúce. V prípade určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peňažnej forme súdom nestanovuje zákon žiadne medze a uplatňuje sa široká miera voľnej úvahy. Podstatou a účelom nemajetkovej ujmy v peniazoch je poskytnúť fyzickej osobe, ktorého osobnostné právo bolo porušené, priznanie peňažnej satisfakcie. Keďže skutočnú ujmu nie je možné presne zistiť (dá sa len predpokladať) výška nemajetkovej ujmy sa nedá presne vyčísliť, a teda ani preukázať. Podľa žalovaného 2/ pojem náklady pri usmrtení nemožno vykladať tak, že by pod tento pojem mala patriť aj náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Náklady pri usmrtení treba vysvetľovať vo význame výdavkov, ktoré boli v súvislosti s usmrtením poškodeného preukázateľne vynaložené. Výdavky je poisťovňa povinná za poškodeného nahradiť len vtedy, ak boli v skutočnosti vynaložené a ak sa tak stalo v príčinnej súvislosti s úmrtím poškodeného, pričom osoba, ktorá ich vynaložila, je povinná ich nielen presne uviesť, ale aj preukázať. Podstatou a účelom nemajetkovej ujmy v peniazoch je poskytnúť fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené, priznanie peňažnej satisfakcie. Keďže skutočnú ujmu nie je možné presne zistiť, výška nemajetkovej ujmy sa nedá presne

vyčísliť, a teda ani preukázať. Preto medzi týmito dvoma pojmami nie obsahová a ani pojmová blízkosť. Poukázal aj na odlišnosť právnej úpravy premlčania práva náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a práva na náhradu škody. Ohľadom rozsudku súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 vo veci C-22/12 H. E. proti V. K. M. G. E. uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 3Cdo/301/2012 nevzhliadol dôvod no odlišný výklad § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. ani po rozhodnutí súdneho dvora EÚ, keď okrem iného uviedol, že súdny dvor EÚ v danej veci nevyložil, či v rámci posudzovanej vnútroštátnej právnej úpravy poistného krytia povinného zmluvného poistenia je zahrnutá aj náhrada nemajetkovej ujmy spôsobená blízkym osobám obetí usmrtených po dopravnej nehode alebo nie. Preto ani nijakým spôsobom nespochybnil závery doterajšej judikatúry aplikujúc vnútroštátne právo, v zmysle ktorej takáto náhrada nemajetkovej ujmy nespadá do povinného zmluvného poistenia. Súdny dvor EÚ iba uviedol, ako by mala úprava tejto otázky vo vnútroštátnom práve v súlade s komunitárnou úpravou vyzerať. Z § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že toto poistenie nepokrýva uvedený druh nemajetkovej ujmy, ale kryje iba škodu na zdraví, pričom škodu na zdraví a nároky spôsobené zásahom do osobnostných práv Občiansky zákonník striktne od seba odlišuje. V uvedenom rozsudku súdneho dvora EÚ nebolo konštatované, že by toto ustanovenie bolo v rozpore s niektorou zo smerníc upravujúcich poistenie zodpovednosti motorových vozidiel. Keďže slovenské právo neupravuje takúto náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej obetiam usmrtených pri dopravných nehodách v rámci úpravy zodpovednosti poisteného za škodu, nie je potrebné, aby tento nárok bol v zmysle rozsudku zahrnutý v poistnom krytí z povinného zmluvného poistenia. Priamy účinok ustanovení smernice prichádza do úvahy len subsidiárne, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/168/2009, 4Cdo/139/2011 a 3Cdo/301/2012. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.06.2014 sp.zn. 12Co/89/2013, podľa, ktorého Súdny dvor EÚ jasne povedal, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokryť aj náklady nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poistenia za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Táto podmienka náhrady nemajetkovej ujmy pri zákonnej úprave zo zákona č. 381/2001 Z.z. nevyplýva, a preto nie je ani daná zodpovednosť poisťovne za náhradu nemajetkovej ujmy osobám blízkym obetiam usmrtených pri dopravnej nehode. Ohľadom uplatnenej výšky poukázal na ustanovenie zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, ktorý upravuje jednorazové finančné odškodnenie osôb, ktorým bola v dôsledku úmyselných násilných trestných činov spôsobená ujma. Na účely tohto zákona sa poškodeným rozumie nielen osoba, ktorej v dôsledku úmyselného násilného trestného činu bola spôsobená ujma na zdraví, ale aj pozostalý rodič po osobe, ktorej bola úmyselným násilným trestným činom spôsobená smrť. Ustanovenie § 5 upravuje rozsah finančného odškodnenia poškodených, pričom, ak bola úmyselným násilným trestným činom spôsobená smrť osoby, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy, čo predstavuje sumu 17.600,- € v roku 2014. Žalovaný 1/ bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.10.2015 sp.zn. 2T/144/2015 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia a uplatňovaná výška nemajetkovej ujmy sa v tomto kontexte javí ako neprimeraná. Žiadal, aby súd žalobu voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

4. Žalobca v podaní zo dňa 06.08.2016 uviedol, že žalovaný 1/ je pasívne vecne legitimovaným subjektom zodpovedným za neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv, ktorý bol vyvolaný osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla žalovaného 1/. Aj keď žalovaný 1/ bol v čase dopravnej nehody poistený, automaticky tým nestráca pasívnu legitimáciu v tomto konaní. Žalobca ako poškodený si môže vybrať, či si nárok uplatní proti poistenému alebo proti poisťovateľovi, prípadne voči obom. Následkom neoprávneného zásahu žalovaným 1/ bolo usmrtenie jeho jediného syna. Tento zásah bol spôsobilý vyvolať žalobcovi nemajetkovú ujmu, ktorá spočívala v porušení jeho práva na ochranu súkromia a rodinného života. Nemajetkovú ujmu si uplatňoval z dôvodu zásahu nielen do jeho osobnostných práv, ale aj z dôvodu zásahu do osobnostných práv jeho syna, t.j. práva na život a zdravie, práva na súkromie tým, že bola porušená celistvosť rodiny, pričom za následky zásahu sú trvalé, neodstrániteľné nenapraviteľné. Stratou syna trpí doposiaľ, nikdy nebude viesť život ako pred tragickou udalosťou. Na syna neustále myslí a nie je schopný komunikovať so svojimi blízkymi. Utápa sa v spomienkach na syna a jeho družka ho v takom čase neustále kontroluje a zamestnáva ho rôznymi činnosťami, keďže má o neho strach. Pretrvávajú u neho nepríjemné pocity úzkosti, beznádeje, smútku a zúfalstva, nakoľko jeho syn pred tragickou udalosťou mal trvalý vzťah, preto dúfal, že mu vystrojí svadbu a tešil sa na vnúčatá. Ospravedlnenie a trestnoprávnu zodpovednosť žalovaného 1/ považoval za nedostatočné ako satisfakciu. Žalovaní 1/ je v produktívnom veku a je u neho predpoklad, že bude

mať príjem a súdu preto nič nebráni, aby bol zaviazaný na finančné plnenie z titulu nemajetkovej ujmy. Žalovaný 2/ je v konaní rovnako pasívne vecne legitimovaným, keďže mal so žalovaným 1/ uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného 2/ je možné odvodiť od § 1, § 4 ods. 1, 2, § 15 zákona č. 381/2001 Z.z.. Účelom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je predovšetkým zabezpečiť reálne uspokojenie práv poškodeného pri vzniknutých škodových udalostiach v jednotlivých prípadoch, kde by tomu nestačili majetkového platobné možnosti škodcov, ale tiež ochrániť tieto zodpovedné subjekty pred neúmyselným rizikom spojeným s prevádzkou vozidla. Argumentáciu žalovaného 1/ vychádzajúcu z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/301/2012 vyvracia názor sudcu uverejnený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/168/2009, z čoho vyplýva, že ani medzi sudcami Najvyššieho súdu SR neexistuje jednotný názor ohľadom pasívnej legitimácie poisťovní v týchto prípadoch. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 645/2015 a sp.zn. I. ÚS 206/2015, v ktorom bolo uvedené, že žalovaný 2/ je v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy z titulu dopravnej nehody zavinenej jeho poistencom pasívne legitimovaný. Ohľadom uplatňovanej výšky nemajetkovej ujmy uviedol, že hodnotu ľudského života nie je možné vyčísliť v peniazoch ani limitovať prípadným zákonom č. 215/2006 Z.z.. Z rozsudku súdneho dvora zo dňa 24.10.2013 sp.zn. C-277/12 vyplýva, že ak členský štát priznáva nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, nemôže jej maximálnu výšku stanoviť nižšie ako sú výšky minimálneho poistného krytia stanoveného v článku 1 ods. 1 a 2 druhej smernice rady zo dňa 30.12.1993 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (84/5/EHS).

5. Žalovaný 2/ v podaní zo dňa 24.10.2016 uviedol, že nie je pasívne vecne legitimovaným v spore. Ústavný súd SR v uzneseniach sp.zn. III. ÚS 645/2015 a sp.zn.I. ÚS 206/2015 vychádzal z extenzívneho eurokonformného výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý pokladal za prekonaný s tým, že zákon o povinnom zmluvnom poistení taxatívne určuje, čo sa rozumie za škodu pre účely tohto zákona. Z rozhodnutia ESD vo veci C-22/12 vyplýva, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Slovenská právna úprava nezahŕňa právo na ochranu osobnosti a z nej vyplývajúci nárok na náhradu nemajetkovej ujmy pri porušení tohto práva pod náhradu škody, ktorú je možno uplatniť z povinného zmluvného poistenia, a preto dožadovať sa úhrady voči žalovanému 2/ na úhradu nemajetkovej ujmy nie je správne. Právom uplatniteľným v prípade, ktorý riešil ESD bolo právo české, ktoré uplatňuje jednorazové odškodnenie v prípade usmrtenia ako náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu. Uvedené však nie je možné aplikovať v tomto konaní, nakoľko slovenská právna úprava pod pojmom škoda nerozumie nemajetkovú ujmu, teda ujmu, ktorú je povinná uhradiť osoba, ktorá zásah do osobnostných práv spôsobila, ak iný spôsob nápravy nie je možný, naopak tieto pojmy striktne odlišuje. V prípade usmrtenia poškodeného majú rodinní príslušníci poškodeného nárok na náhradu nákladov na výživu a nákladov spojených s pohrebom v zmysle Občianskeho zákonníka. Náhrada nemajetkovej ujmy nespadá pod rozsah poistenia upravený v § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., a preto žalobca nemá nárok vymáhať túto náhradu od žalovaného 2/ ani po vydaní rozhodnutia ESD. ESD nevyslovil nesprávnu implementáciu tzv. motorových smerníc do právneho poriadku SR a ani rozpor § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. so smernicou, nariadením, či ustanovením európskej legislatívy. V danom prípade poistenie kryje len náhradu škody a v prípade, ak určitá konkrétna osoba zasiahne do osobnostných práv inej osoby, ktorých porušenie je dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy, tento zásah ani zodpovednosť zaň nie je možné preniesť na iný tretí subjekt ani v prípade, ak ide o poisťovateľa zodpovedného subjektu, ak nemajetková ujma nie je výslovne predmetom poistenia. Zásah do osobnostných práv a jeho odškodnenie vo finančnej rovine je výslovne viazaný na konkrétny zásah, a teda konkrétnu osobu, ktorá zasa vyvolala a konkrétneho poškodeného. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.04.2011 sp.zn. 4Cdo/168/2009 a zo dňa 31.03.2016 sp.zn. 3Cdo/301/2012, z ktorých vyplýva, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv je v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka nositeľom hmotnoprávnej povinnosti ten subjekt, ktorý neoprávnený zásah do osobnostných práv spôsobil a keďže slovenské právo neupravuje takúto náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej obetiam usmrteným pri dopravných nehodách v rámci úpravy zodpovednosti poisteného za škodu, nie je potrebné, aby tento nárok bol v zmysle rozsudku zahrnutý v poistnom krytí z povinného zmluvného poistenia. Mal zato, že nie je možné stotožniť pojem právo na náhradu škody a právo na náhradu nemajetkovej ujmy v prípade zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby. Obdobne nie možné subsumovať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy

v peniazoch vzniknutý z dôvodu neoprávneného zásahu do osobnostných práv pod pojem škoda na zdraví uvedený v § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z.. Toto subsumovanie nie je možné zdôvodniť ani eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia, keďže smernice sa zaoberajú poistením zodpovednosti za škodu a nie poistením nárokov vzniknutých z iného titulu než je zodpovednosť za škodu. Smernice neustanovujú, akým spôsobom a akými konkrétnymi nárokmi si má členský štát vymedziť rozsah náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a teda nepopierajú právo členského štátu upraviť jednotlivé nároky z titulu zodpovednosti za škodu, vrátane škody na zdraví. Je teda na členskom štáte akými princípmi sa riadi odškodnenie zásahu do zdravie človeka. Podľa vnútroštátnej úpravy v Slovenskej republike sa škoda na zdraví alebo pri usmrtení odškodňuje nárokmi uvedenými v § 444 až 449 Občianskeho zákonníka, pričom iné nároky už nie sú nárokmi z titulu náhrady škody na zdraví resp. pri usmrtení, a preto ani náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka nie je nárokom z titulu škody na zdraví. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy považoval za neprimerane vysokú s poukazom na prax súdov, ktoré v obdobných prípadoch priznávajú nižšie plnenia.

6. Z výpovede žalobcu zo dňa 21.11.2017 vyplýva, že so synom mali veľmi silný a nadpriemerne dobrý vzťah. Matka jeho syna ušla keď mal syn deväť rokov. Päť rokov ho vychovával sám a potom s priateľkou Y.. Situáciu ťažko znáša, robí na nočné zmeny na rozvoz novín. Dosť športuje, aby sa odreagoval, aby na to zabudol. So synom stavali spolu veľký dom, postavil aj dvojposchodovú garáž, aby sa tam potom presťahoval a synovi by ostal dom. Y. syn bol ešte malý a stavbu oddrel jeho syn. Keď robil nočné zmeny, tak chodieval syn za neho do práce, keďže to bolo veľa nočných a on bol šofér z povolania. So synom boli stále spolu. Keď bol v Nemecku, často si volali a počas celej cesty sa bavili. Z Nemecka chodil pravidelne domov. Vzájomne si vždy vychádzali. Syn mu pomáhal s autami. Od detstva sa bicyklovali, korčuľovali a syn chodieval ako dieťa s ním v aute, keď bol v práci. Spolu lyžovali, snowboardovali. Všade bol s o synom. S výchovou syna mu pomáhali jeho rodičia keď bývali oproti sebe, a tiež Y.. V noci sa mu ťažko zaspáva, často býva v Pruskom na ceste, kde sa stala nehoda. Po dopravnej nehode mu padol celý svet. Nad vodou ho drží Y.. Stále nad tým rozmýšľa. Po nehode v práci pokračoval a Y. chodievala v dodávke s ním. Nevedel uviesť, aké lieky po nehode užíval. Aj teraz si dáva J.. V F. chodil k psychologičke, zo začiatku pravidelne, potom už nie. K psychologičke chodil pravidelne asi dva mesiace, potom lieky nemohol kombinovať s prácou, zaspával po nich. Pre syna riešil dva roky pred nehodou aj byt po otcovi, keď zomrel. Syn pracoval pred nehodou v Nemecku, a to dva alebo mesiace. Predtým pracoval vo firme DPD. Syn mal priateľku pred nehodou asi tri alebo štyri roky. Jeho priateľka k nim chodievala pravidelne. Potom ju syn chodieval zaviesť. Dopravná nehoda sa stala tiež v čase, keď ju išiel zaviesť.

7. Z výpovede žalovaného 1/ zo dňa 10.10.2017 vyplýva, že mu je všetko úprimne ľúto, je mu ľúto celej rodiny nebohého. Cíti veľkú bolesť, ktorá ho stále bude sprevádzať. V trestnom konaní sa ku skutku priznal, oľutoval ho a viackrát sa žalobcovi ospravedlnil. Uviedol, že v čase dopravnej nehody bola cesta ako ľad a on sa snažil robiť, čo sa dalo. Išiel z práce o šiestej večer, obišiel predchádzajúce vozidlo, ktoré išlo pomalšie. Zaradil sa a pokračoval v jazde. Bolo dosť napršané a dostal šmyk. Zadná časť auta ho začala predbiehať a auto vôbec nereagovalo. Žalobcovi poslal dva listy. Finančné odškodnenie mu neponúkol, na pohrebe jeho syna nebol, lebo bol v nemocnici a farár ani lekári mu to neodporučili. Po nehode mal zranený lakeť, viaceré rany, mal zošívané koleno, zranené brucho aj hlavu. Pracoval ako predák vo firme Leoni a zarábal 600,- € až 650,- € v čistom, chcel za lepšou prácou odísť do Rakúska, bol však oklamaný, a preto je od 01.07.2017 nezamestnaný. Vyučený je v odbore strojár, býva u rodičov, prispieva im na stravu, platí si pôžičky. Žiadnu vyživovaciu povinnosť nemá.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného 1/, svedkov Y. Z., V. W., oboznámením sa s podanou žalobou, úmrtným listom zo dňa 23.07.2014, oznámeniami o poistnom plnení zo dňa 04.03.2016, 21.10.2015, oznámením žalovaného 2/ zo dňa 21.10.2015, správou z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 05.11.2014, vyjadrenie žalovaného 1/ zo dňa 22.07.2016, listom žalovaného 1/ s doručenkou zo dňa 18.09.2015, záznamom o dopravnej nehode zo dňa 21.07.2014, poistnou zmluvou zo dňa 22.01.2014, vyjadrením žalovaného 2/ zo dňa 21.07.2016, vyjadrením žalobcu zo dňa 26.08.2016, vyjadrenie žalovaného 2/ zo dňa 24.10.2016, správou psychiatra zo dňa 05.10.2017, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/144/2015 a to uznesením o začatí trestného stíhania zo dňa 21.07.2014, uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 07.08.2015, zápisnicou o výsluchu žalovaného 1/ zo dňa 02.09.2015, 22.07.2014, zápisnica o výsluchu žalobcu zo dňa 31.08.2015, vyčíslením a uplatnením nemajetkovej ujmy žalobcu zo dňa 30.09.2015, vyčíslením

majetkovej škody s dokladmi zo dňa 30.09.2015, znaleckým posudkom č. 84/2014 zo dňa 02.09.2014, znaleckým posudkom č. 6/2015 zo dňa 20.03.2015, záznamom z dopravnej nehody zo dňa 21.07.2014, zápisnica o obhliadke zo dňa 21.07.2014, záznamom dychovej skúšky zo dňa 21.07.2014, evidenčnej karty žalovaného 1/, pracovným posudkom žalovaného 1/ zo dňa 04.09.2015, správou o povesti zo dňa 01.10.2015, odpisom z registra trestov žalovaného 1/ zo dňa 17.09.2015, návrhom na konanie o dohode o vine a treste zo dňa 05.10.2015, obžalobou zo dňa 21.10.2015, trestným rozkazom zo dňa 26.10.2015 a zistil tento skutkový stav:

8. Zo záznamu dopravnej nehody Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne Č.p.: ČVS:ORP-178/DI-TN-2014 Ky zo dňa 21.07.2014 vyplýva, že k dopravnej nehode došlo tak, že žalovaný 1/ viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 406 Coupé po ceste II/574 v smere jazdy od obce F. do obce K., kedy v mieste dopravnej nehody v km 0,70 cesty II/574, predchádzal pred ním jazdiace vozidlo vodiča a svedka I. D., pričom počas predchádzania ohrozil oproti jazdiaceho vodiča vozidla zn. VW Caddy, ktoré v tom čase viedol N. W., pričom tento jazdil po uvedenej ceste v smere od obce K. do obce F. a napriek jeho intenzívnemu brzdeniu a snahe vyhnúť sa zrážke čo najviac vpravo, došlo v jeho jazdnom pruhu k čelnému stretu vozidiel a k ich následnému odhodeniu mimo vozovku. Pri dopravnej nehode došlo k ťažkému zraneniu vodiča W., ktorý v dôsledku mnohopočetných zranení nezlučiteľných so životom, týmto namieste podľahol, taktiež došlo k ťažkému zraneniu jeho spolujazdkyne S. G. a k ľahkému zraneniu žalovaného 1/. Žalovaný 1/ a S. G. boli prevezení RzP do FN v Trenčíne na ošetrenie. Dychovou skúškou u žalovaného 1/ požitie alkoholických nápojov zistené nebolo, u vodiča W. bola nariadená súdno-lekárska pitva, kde bude táto skutočnosť zisťovaná. Zo zavinenia dopravnej nehody je podozrivý žalovaný 1/ pre porušenie § 15 ods. 5 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Žalovanému 1/ bol na mieste zadržaný vodičský preukaz. Príčinou dopravnej nehody bolo nesprávne predchádzanie, predchádzanie bez ohľadu na vodiča jazdiaceho v protismere alebo iných účastníkov cestnej premávky.

9. Z výpovede žalovaného 1/ z prípravného konania zo dňa 22.07.2014 a dňa 02.09.2015 vyplýva, že sa k spáchaniu skutku priznal a jeho konanie ho veľmi mrzí, je mu nebohého N. veľmi ľúto, rád by vrátil čas, ak by to šlo. Myslí na spôsobenú nehodu každý deň a jej spôsobenie ľutuje.

10. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/144/2015 zo dňa 26.10.2015, právoplatným dňa 19.11.2015, bol žalovaný 1/ uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre skutok, že dňa 21.07.2014 v čase o 18:05 hodine na ceste II/574 v úseku cesty v katastrálnej obci Pruské na km 0,70 spôsobil dopravnú nehodu tým, že viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 406 Coupé, ev.č.: F., ktorého majiteľom je obvinený žalovaný 1/, po ceste II/574 v smere jazdy od obce F. do obce K., kde v mieste dopravnej nehody v km 0,70 porušil ustanovenie § 15 ods. 5 písm. c) a § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, keď predchádzal pred ním jazdiace vozidlo vodiča I. D., G. S. XXX, pričom počas predchádzania zrýchlil a ako sa dostal pred predchádzané vozidlo, zaradil sa späť do pravého jazdného pruhu, dostal šmyk a s vozidlom prešiel do protismernej časti vozovky, kde prednou časťou vozidla v bočnom smere narazil do oproti jazdiaceho vodiča vozidla zn. VW Caddy, ev.č.: F., ktoré v tom čase viedol majiteľ N. W., bytom F., G. XXX, so spolujazdkyňou S. G., bytom F. - H., O. J. Č.. XXX/XX, sediacou na prednom sedadle spolujazdca, po uvedenej ceste v smere od obce K. do obce F., čím došlo v jazdnom pruhu N. W. k čelnému stretu vozidiel, a k ich následnému odhodeniu mimo vozovky, pri nehode došlo k ťažkému zraneniu N. W., na následky ktorých na mieste nehody podľahol a taktiež došlo k ťažkému zraneniu spolujazdkyne S. G., ktorá podľa znaleckého posudku č. 62/2015 vyhotoveného znalcom z odboru chirurgia, traumatológia, utrpela L. Z. G. H. I. Y. N. I. Ú.X., L. X. G. H. I., L. V. X. H. I., L. K. N. J. Y. Q., I. L. K. O. S. S. Q., L. K. I.Ž. K. M. O. N. I., L. F..-F.. V. I., L. F..-I.. V. I., L. N. Y. N. H. Y. N. K. I., Q. I. E. L. I. I.Ľ., L. J. M. J. K. N. K., Y. N., Y. V. E. I. I., Y. V. J. I., Y. V. H., V. V. E. I. s dobou liečenia 10 mesiacov aj 6 dní, t.j. 311 dní, taktiež došlo k ľahkému zraneniu žalovaného 1/, zo znaleckého posudku č. 6/2015 vypracovaného znalcom z odboru doprava cestná vyplýva, že z technického hľadiska bola príčinou dopravnej nehody nesprávna technika jazdy žalovaného 1/, ktorý s vozidlom zn. Peugeot 406 Coupe, po ukončení predchádzania vozidla zn. VW Touran a zaradení sa do pravého jazdného pruhu v smere jeho jazdy, spôsobil jeho prejazd do protismerného jazdného pruhu, kde sa ním riadené vozidlo zn. Peugeot 406 zrazilo s oproti idúcim vozidlom zn. VW Caddy, pričom žalovaný 1/ s vozidlom zn. Peugeot 406, pri predchádzaní vozidla zn. VW Caddy, išiel rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku cesty povolená, čím ako vodič motorového vozidla svojím konaním porušil dôležitú povinnosť

vyplývajúcu mu z ustanovenia § 15 ods. 5 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ako aj vyplývajúce jej z ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke tým, že porušil zákaz predchádzať iné vozidlo, ak by ohrozil alebo obmedzil vodiča jazdiaceho v protismere alebo ohrozil iného účastníka cestnej premávky a neprispôsobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky, požitie alkoholu u žalovaného 1/ ani u vodiča N. W. zistené nebolo. Za uvedený skutok bol žalovanému 1/ uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky, ktorého výkon bol žalovanému 1/ podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Zároveň bol žalovanému 1/ uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu tri roky. Žalobca ako poškodený bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

11. Z úmrtného listu N. W., J.. XX.XX.XXXX, vyplýva, že tento zomrel dňa 21.07.2014 v K..

12. Listom zo dňa 18.09.2015 adresovaným žalobcovi žalovaný 1/ vyjadril svoju úprimnú sústrasť nad smrťou syna žalobcu. Na pohreb jeho syna neprišiel z dôvodu, že nechcel žalobcovi svojou prítomnosťou zväčšovať jeho bolesť. Žalovaný 1/ uviedol, že nie je deň, kedy by na tragickú udalosť nemyslel. Žalobcu požiadal, aby prijal jeho ospravedlnenie a vyjadrenie úprimnej sústrasti nad smrťou jeho syna. Žalobca si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

13. Z poistnej zmluvy pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.01.2014 vyplýva, že žalovaný 1/ ako poistník uzavrel so žalovaným 2/ ako poisťovňou poistnú zmluvu so začiatkom poistenia od 22.01.2014 na neurčito s ročným poistným vo výške 153,- €.

14. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04.03.2016 vyplýva, že žalovaný 2/ dňa 02.03.2016 ukončil šetrenia poistnej udalosti a vyčíslil výšku plnenia na úhradu nákladov za pomník s tým, že náklady za pohreb pre rok 2014 sa hradia v maximálnej výške 2.577,- € a už uhradené náklady sú vo výške 2.150,48 €, preto poukázal poistné plnenie žalobcovi v sume 426,52 €.

15. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.10.2015 vyplýva, že dňa 20.10.2015 žalobca 2/ ukončil šetrenia poistnej udalosti a vyčíslil výšku plnenia na úhradu nákladov spojených s pohrebom a nákladov vynaložených na smútočné ošatenie v sume 2.188,24 €.

16. Z oznámenia o riešení škodovej udalosti zo dňa 21.10.2015 vyplýva, že žalovaný 2/ oznámil žalobcovi, že na nemajetkovú ujmu z povinného zmluvného poistenia nie je právny nárok.

17. Z psychiatrického vyšetrenia žalobcu zo dňa 05.11.2014 vyplýva, že žalobca utrpel depresívnu epizódu stredne ťažkú so somatickými príznakmi (diagnóza F32.1). V tom čase mal žalobca XX rokov, pracoval ako vodič z povolania a býval s priateľkou v rodinnom dome. Tri mesiace pred vyšetrením zahynul jeho XX-ročný syn pri autohavárii. Lekárovi uviedol, že nič ho nebaví, bavili ho autá, stavanie rodinného domu, robil to aj pre syna, teraz iba sedí, v noci sa budí, vie sa previesť, zastaviť na pumpe. Za posledné tri mesiace schudol 20 kg, nechutí mu jesť. Nepočul žiadne zvláštne zvuky, nemal žiadne predstavy. Syn sa mu neprisnil. So synom mali dobrý vzťah. Prvý mesiac mal myšlienky ublížiť si, v súčasnosti už nie. Predtým tri roky nefajčil, v čase vyšetrenia uviedol, že vyfajčí 40 cigariet denne. Podľa lekára bol žalobca X., Q. N. I. N., H. J. M., K. F., M. F., X., D. O., Ť. Q., E., O., E., I. F.., S. I. Y. K.., Q. M. Š.. I. J., Q. M. I. M.. G. P.. J.D., E., Ú. E., M. K., J. L., N. O.. Lekár predpísal žalobcovi X. K. XX, N. M. XX S., B. X,X S..

18. Z psychiatrického vyšetrenia žalobcu zo dňa 05.10.2017 vyplýva, že žalobca lekára navštívil z dôvodu, že sa nedokáže pojednávania zúčastniť z osobných dôvodov. Pracuje ako šofér, výraznejšie zhoršený stav neudáva, psychoaktívne látky neguje. Lekár konštatoval diagnózu P. XX.X - O. D. S., N. Ť. N. M. J. W. X. B. X,X S..

19. Z výpovede svedkyne Y. Z. zo dňa 10.10.2017 vyplýva, že je družkou žalobcu 14 rokov a 11 rokov žijú v spoločnej domácnosti. Má jedného syna a žalobca mal tiež syna, tak išli spolu bývať do bytu. Potom sa rozhodli stavať rodinný dom, pri ktorého stavbe im nebohý N. veľmi pomáhal. Keď mal N. deväť rokov, jeho mama odišla. Žalobca sa staral o neho s rodičmi dva roky sám, potom žili ako rodina v jednej domácnosti. N. sa zamestnal najprv na Slovensku, potom odišiel pracovať do Nemecka, kde pracoval štyri alebo päť mesiacov pred nehodou. Keď sa nehoda stala, bol na Slovensku na dovolenke. Žalobca

a jeho syn sa mali veľmi radi. Medzi nimi bolo veľké puto, boli na seba veľmi naviazaní, nedali dopustiť jeden na druhého. Potom si N. našiel priateľku, bývali každý so svojou rodinou ale plánovali začať žiť spolu s tým, že by sa dom rozšíril a tam by bývali. Po nehode bola situácia veľmi zlá až hraničná. U žalobcu nastalo akoby psychické padnutie, mala o neho obavu, a preto s ním začala jazdievať na dodávke s rozvozom novín. Žalobca nepožíva alkohol, spáva dve až tri hodiny denne, robí šesť dní v týždni nočné, veľmi schudol, teraz by to už mohlo byť 30 kg. Asi jeden a pol roka bicykluje, ale utieka sa a často sedáva pri hrobe. Trápi sa, keď sú sviatky, výročia, napr. na Štedrý deň nesedáva pri stole ale sedáva pri hrobe. Chceli by rodinný dom predať a začať nanovo. Mali v rodine pekný vzťah a to že N. zomrel je jej ľúto aj kvôli jej synovi, ktorý bol od neho mladší. Žalobca chodieva do F. na psychiatriu a chcú ísť k psychologičke do Trenčianskych Teplíc. Žalobca jej raz povedal, že on nemá zmysel života. Tá veta ju doposiaľ trápi, chcú však všetko riešiť. Žalobca dal syna spopolniť, čo potom ľutoval. Rok bola urna s popolom doma, čo ju nedokázal pochovať. Izbu nebohého syna nezmenil, zostala táka ako bola. Na miesto nehody, kde je doska, sa žalobca vracia približne každý druhý deň. So synom boli tak spätý, že ani ona nemala taký vzťah s vlastným synom. Žalobca nezvykol chodievať k doktorom, a je ťažké ho k doktorovi dopratať. V súčasnosti býva so žalobcom v rodinnom sama, jej syn žije v Komárne, chodieva každý týždeň domov. V spoločnej domácnosti so žalobcom pred nehodou žila ona, jej syn Y. a nebohý N.. Na návštevy chodievala priateľka nebohého, niekedy zostávala na víkendy, chodievali na výlety. Keď mala ísť do práce, išla k sebe domov. Nebohý N. pracoval v Nemecku asi tri mesiace. Po dvoch až troch týždňoch prišiel domov, navarilo sa, nabalili ho a išiel späť. Odkedy pracoval v Nemecku do nehody bol asi dva až trikrát doma. N. pracoval v Nemecku v normálnej firme, boli tam partia troch chlapcov, čo bývali spolu. Robili manuálne práce. Jeho zamestnávateľ prišiel na pohreb, pred pohrebom ich kontaktoval, chcel byť nápomocný. Nejednalo sa o jednorazovú brigádu, práca mala trvalejší charakter.

20. Z výpovede svedka V. W. zo dňa 10.10.2017 vyplýva, že , žalobca je jeho brat. Žalobca so synom mali veľmi dobrý vzťah. Vychovával ho od malička, zostali sami od jeho ôsmich alebo deviatich rokov. Bývali v byte na jednom poschodí s ich rodičmi. Pred nehodou žili žalobca, jeho syn, Y. a Y. syn v G.. Často ich navštevoval, staval vedľa nich dom. Ohľadom situácie po nehode uviedol, že je to veľmi ťažké a nedá sa to opísať. Keď sa stretnú u mamy a keď sa bavia, žalobcovi často začnú tiecť slzy. Žalobca syna vychovával od malička, pomáhala mu rodina. Nebohý syn žalobcu pracoval v čase dopravnej nehody v DPD a býval u žalobcu.

21. Podľa článku 15 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na život. Ľudský život je hodný ochrany už pred narodením.

22. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

23. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

24. Podľa § 15 Občianskeho zákonníka po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

25. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

26. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

27. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

28. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

29. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

30. Podľa § 449 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

31. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení účinnom k 21.07.2014 na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

32. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

33. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

34. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

35. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

37. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je dôvodná, pričom rozhodnutie o priznanej výške nemajetkovej ujmy záviselo od úvahy súdu.

38. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných 1/ a 2/ nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- € z dôvodu zásahu žalovaným 1/ do jeho práv na ochranu osobnosti, konkrétne práva na rodinný a súkromný života, s tým že v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným 1/ zomrel jeho jediný syn, s ktorým mal po celý život vrúcny vzťah. Stratu syna považuje za neprekonateľnú a nenahraditeľnú. Nakoľko v čase dopravnej nehody mal žalovaný 1/ so žalovaným 2/ uzavretú poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žiadal, aby súd zaviazal na uvedené plnenie aj žalovaného 2/. Žalovaný 1/ bol v súvislosti s dopravnou nehodou trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/144/2015 zo dňa 26.10.2015, právoplatným dňa 19.11.2015, uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva roka, ktorého výkon trestu mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu tri roky. Zároveň bol žalovanému 1/ uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere tri roky. Žalovaný 1/ sa k zavineniu dopravnej nehody priznal v prípravnom konaní, jej spôsobenie oľutoval tak v trestnom ako aj v tomto konaní, žalobcovi sa ospravedlnil listom zo dňa 18.09.2015 ako aj vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.10.2017.

39. V ustanovení § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka je upravená osobitná zodpovednosť za škodu, a to zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov. Táto zodpovednosť je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, t.j. bez ohľadu na zavinenie. Subjektom zodpovednosti za škodu je osoba vykonávajúca dopravu a iný prevádzateľ dopravného prostriedku. Iným prevádzateľom je osoba, ktorá prevádzkuje motorové vozidlá, motorové plavidlá, motorové ako aj nemotorové lietadlá. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka sú: udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nimi. Základnou podmienkou tejto zodpovednosti je to, že ide o škodu spôsobenú osobitnou povahou prevádzky. Za udalosti vyvolané osobitnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov sa považujú také skutočnosti, ktoré sú spôsobilé objektívne vyvolať škodu a ktoré súvisia s prevádzkou dopravných prostriedkov.

40. Súd vychádzal z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/144/2015 zo dňa 26.10.2015, právoplatného dňa 19.11.2015, ktorým je v zmysle § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) viazaný v otázke, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Ak bol žalovaný 1/ v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným a odsúdeným za skutok, ktorý je opísaný vo výrokovej časti rozhodnutia o konkrétom konaní páchateľa vrátane popisu zranení, ktoré svojím konaním poškodenému spôsobil, súd v občiansko-súdnom konaní má vychádzať z celého výroku o vine, teda z právnej aj skutkovej časti s tým, že v rozsahu výroku, v akom sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie a uplatnenie nároku, je súd v občiansko-právnom konaní v zmysle § 193 CSP právoplatným trestným rozhodnutím viazaný. Konkrétne zranenie, ktoré poškodený neb. syn žalobcu utrpel v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného 1/ sú podrobne opísané vo výrokovej časti odsudzujúceho trestného rozhodnutia a v občiansko-súdnom konaní je súd viazaný aj výrokom o vzniku konkrétnej ujmy na zdraví poškodeného spôsobenej v dôsledku protiprávneho konania žalovaného 1/. Rozhodnutím v trestnom konaní je pre následné občiansko-právne konanie záväzne rozhodnuté, aký skutok sa stal, kto ho spáchal ako aj to, aká ujma na zdraví bola skutkom poškodenému spôsobená, teda aj príčinná súvislosť medzi konaním páchateľa a ujmou spočívajúcu v ublížení na zdraví. V občiansko-súdnom konaní nie je možné preskúmavať ani otázku zavinenia, t.j. či sa jednalo o úmyselný alebo nedbanlivostný čin.

41. Z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/144/2015 zo dňa 26.10.2015, právoplatného dňa 19.11.2015, mal súd za preukázané, že žalovaný 1/ dňa 21.07.2014 v čase o 18:05 hodine na ceste II/574 v úseku cesty v katastrálnej obci Pruské na km 0,70 spôsobil dopravnú nehodu tým, že viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 406 Coupé, ev.č.: F., ktorého je majiteľom, po ceste II/574 v smere jazdy od obce F. do obce K., kde v mieste dopravnej nehody v km 0,70 porušil ustanovenie § 15 ods. 5 písm. c) a § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, keď predchádzal pred ním jazdiace vozidlo vodiča I. D., pričom počas predchádzania zrýchlil a ako sa dostal pred predchádzané vozidlo, zaradil sa späť do pravého jazdného pruhu, dostal šmyk a s vozidlom prešiel do protismernej časti vozovky, kde prednou časťou vozidla v bočnom smere narazil do oproti jazdiaceho vodiča vozidla zn. VW Caddy, ev.č.: F., ktoré v tom čase viedol neb. syn žalobcu N. W., so spolujazdkyňou S. G. sediacou na prednom sedadle spolujazdca, po uvedenej ceste v smere od obce K. do obce F., čím došlo v jazdnom pruhu N. W. k čelnému stretu vozidiel, a k ich následnému odhodeniu mimo vozovky, pri nehode došlo k ťažkému zraneniu N. W., na následky ktorých na mieste nehody podľahol. Zo znaleckého posudku č. 6/2015 vypracovaného znalcom z odboru doprava cestná vyplýva, že z technického hľadiska bola príčinou dopravnej nehody nesprávna technika jazdy žalovaného 1/, ktorý s vozidlom zn. Peugeot 406 Coupe, po ukončení predchádzania vozidla zn. VW Touran a zaradení sa do pravého jazdného pruhu v smere jeho jazdy, spôsobil jeho prejazd do protismerného jazdného pruhu, kde sa ním riadené vozidlo zn. Peugeot 406 zrazilo s oproti idúcim vozidlom zn. VW Caddy, pričom žalovaný 1/ s vozidlom zn. Peugeot 406, pri predchádzaní vozidla zn. VW Caddy, išiel rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku cesty povolená, čím ako vodič motorového vozidla svojím konaním porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 15 ods. 5 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ako aj vyplývajúce jej z ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke tým, že porušil zákaz predchádzať iné vozidlo, ak by ohrozil alebo obmedzil vodiča jazdiaceho v protismere alebo ohrozil iného účastníka cestnej premávky a neprispôsobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky. Požitie alkoholu u žalovaného 1/ ani u neb. N. W. zistené nebolo.

42. Týmto trestný rozkazom, ktorý žiadna zo strán konania nerozporovala, bolo preukázané protiprávne konanie žalovaného 1/, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného 1/ a vzniknutou škodou a zavinenie žalovaného 1/. Skutočnosť, že žalovaný zavinil protiprávnym konaním vznik škody z nedbanlivosti nemá žiaden vplyv pre posúdenie zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu, nakoľko ide o zodpovednosť prevádzateľa dopravného prostriedku, ktorý bol zároveň vodičom dopravného prostriedku podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. objektívnu zodpovednosť. V konaní nebolo zistené, že by škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, nakoľko predchádzanie iného motorového vozidla motorovým vozidlom tak, že dôjde k ohrozeniu alebo obmedzeniu vodiča jazdiaceho v protismere a rýchlosť vedenia motorového vozidla, ktorá nezodpovedá schopnostiam vodiča, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, sú okolnosťami, ktoré majú jednoznačne pôvod v prevádzke motorového vozidla. V konaní tiež nebolo žiadnou zo strán konania tvrdené a ani preukázané, že by škoda síce bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke, a napriek tomu prevádzateľ nemohol škode zabrániť ani po vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho ako prevádzateľa očakávať. V konaní nebolo ani tvrdené a ani preukázané, že by poškodený neb. N. W. svojím konaním aspoň čiastočne zavinil svoju smrť, a preto mal súd za to, že neb. N. W. sa na svojej smrti nepodieľal ani čiastočne. Súd preto konštatoval, že boli naplnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

43. Právo na ochranu osobnosti patrí každej fyzickej osobe a toto právo je nescudziteľné, neprevoditeľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné. Predmetom ochrany je osobnosť človeka ako ľudskej bytosti ako celok, nehmotný statok viažuci sa k určitej fyzickej osobe. Ochranu osobnosti fyzickej osoby zabezpečujú rôzne právne prepisy ako Listina základných práv a slobôd, Ústava Slovenskej republiky a Občiansky zákonník, ale i ďalšie špeciálne právne predpisy.

44. Občianskoprávnu ochranu telesnej integrity človeka (ochranu života a zdravia) zabezpečuje predovšetkým Ústava Slovenskej republiky v čl. 15 a ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré spoločne predstavujú konkretizáciu čl. 7,8,10,11,13 a 14 Listiny základných práv a slobôd. Právna prax pri posudzovaní a rozhodovaní o práve na ochranu osobnosti pritom vychádza z extenzívneho výkladu práva a poukazuje na rozhodnutia Európskej komisie a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len "ESĽP") týkajúce sa interpretácie a aplikácie článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. rozsudok ESĽP zo dňa 21.06.1988 vo veci Berrhab proti Holandsku). Súčasťou práva na ochranu osobnosti a jej telesnej integrity je v takomto širšom chápaní i právo na súkromie a rodinný život, ktoré v sebe zahŕňa i právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, právo na spolužitie s ďalšími osobami, predovšetkým členmi rodiny a právo na rodinný život, ktorého súčasťou sú ucelené sociálne a morálne vzťahy, ale aj záujmy materiálne (napr. vyživovacia povinnosť).

45. Osobnostné práva patria vždy konkrétnej osobe a zanikajú jej smrťou, pričom neprechádzajú na dedičov. Za určitých podmienok môžu právo na ochranu uplatňovať po smrti fyzickej osoby najbližší príbuzní (§ 15 Občianskeho zákonníka), bez ohľadu na to, či sa stali dedičmi fyzickej osoby alebo nie. Nástupnícke fyzické osoby majú právo na ochranu osobnosti v rovnakom rozsahu, v akom toto právo prislúchalo dotknutej fyzickej osobe. V súvislosti s § 15 Občianskeho zákonníka však nie je vylúčené, aby tým istým konaním, ktoré zasiahlo do osobnosti určitej fyzickej osoby, ktorá zomrela (napr. právo na telesnú integritu), došlo zároveň k zásahu do osobnosti pozostalých osôb (napr. právo na súkromie). Podľa okolností jednotlivého prípadu potom do úvahy prichádza možnosť tzv. postmortálnej ochrany zomrelej osoby v zmysle § 15 Občianskeho zákonníka a zároveň možnosť ochrany osobnosti pozostalej osoby podľa § 11 až 13 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 5Cdo/265/2009 zo dňa 17.02.2011 vyslovil, že "ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť zároveň k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto zásahom môže byť druhej osobe spôsobená ujma, ktorá mu úplne alebo čiastočne bráni naplno rozvíjať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma, postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou".

46. Žalobca v tomto konaní uplatňoval jednak tzv. postmortálnu ochranu zomrelej osoby - jeho syna (právo na ochranu jeho telesnej integrity) v zmysle § 15 Občianskeho zákonníka a jednak ochranu vlastnej osobnosti, a to jeho práva na súkromný a rodinný život, pričom z oboch týchto titulov spoločne navrhoval, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť nahradiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 30 000,- €. Na základe uvedeného súd ustálil, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný.

47. Na vznik občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu, spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť pritom v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka splnené zákonné podmienky: existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúci v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby, neoprávnenosť tohto zásahu a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a ujmou. Čo sa týka existencie zásahu, stačí, ak ide o zásah, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby. Občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby prichádza do úvahy len pri zásahu do osobnosti fyzickej osoby, ktorý možno kvalifikovať ako neoprávnený. Právny poriadok neobsahuje legálnu definíciu pojmu "neoprávnený zásah", avšak súdna prax je v tomto ohľade ustálená a vyvodzuje, že musí ísť o zásah do osobnosti fyzickej osoby, "ktorý je v rozpore s objektívnym právom, teda právnym poriadkom. Neoprávnenosť každého zásahu do právom chránených statkov, a teda aj zásahu do osobnosti fyzickej osoby tvorí objektívnu kategóriu predstavujúcu záporné hodnotenie zásahu do osobnosti fyzickej osoby zo strany štátu. Túto objektívnu kategóriu treba odlišovať od zavinenia ako subjektívnej kategórie" (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 3577/2006 zo dňa 31.01.2007). Poslednou podmienkou je príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a ujmou na osobnostnom práve fyzickej osoby. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že Občiansky zákonník na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti nevyžaduje zavinenie toho, kto sa neoprávneného zásahu dopustil, pretože občianskoprávna ochrana osobnosti je postavená na objektívnom zodpovednostnom princípe.

48. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/144/2015 zo dňa 26.10.2015, právoplatným dňa 19.11.2015, bol žalovaný 1/ uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keď ako vodič osobného motorového vozidla spôsobil z nedbanlivosti dopravnú nehodu, následkom ktorej zomrel syn žalobcu. Predmetný zásah bol neoprávnený, protiprávny, nakoľko žalovaný 1/ pri nehode nerešpektoval ustanovenia zákona o cestnej premávke a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa § 15 ods. 5 písm. c) a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Tým bola preukázaná zodpovednosť žalovaného 1/ za neoprávnený zásah do osobnostného práva neb. syna žalobcu, a to do jeho práva na ochranu telesnej integrity (života a zdravia) a zároveň za neoprávnený zásah do osobnostného práva žalobcu, a to do jeho práva na súkromie a rodinný život s jediným synom. Uvedená zodpovednosť žalovaného 1/ je zodpovednosťou objektívnou, t.j. zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie, a preto na posúdenie veci nemalo vplyv to, že žalovaný 1/ nehodu v zmysle trestného rozkazu zavinil z nedbanlivosti. Vzhľadom na uvedený záver je preto žalovaný 1/ v konaní pasívne vecne legitimovaný a ním vznesená námietka nedostatku pasívnej vecnej legitimácie s poukazom na uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.01.2014 je nedôvodná, keďže uzavretie poistnej zmluvy žalovaného 1/ ako páchateľa neoprávneného zásahu tejto zodpovednosti nezbavuje.

49. Pokiaľ ide o žalovaného 2/, jeho procesná obrana spočívala vo vznesení námietku nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimácie, pretože podľa neho nemajetková ujma nie je krytá z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s poukazom na závery Najvyššieho súdu SR v rozsudku 3Cdo/301/2012 zo dňa 31.03.2016.

50. Žiadna zo strán konania netvrdila a v konaní ani nebolo zistené, že by žalovaný 2/, ktorý je poisťovateľom žalovaného 1/ ako poisteného i poistníka zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, sám svojím vlastným konaním zasiahol do osobnostných práv neb. syna žalobcu alebo do osobnostných práv žalobcu. Žalovaný 2/ potom v pravom slova zmysle nie je nositeľom hmotnoprávnej zodpovednosti za neoprávnený zásah v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka.

51. V predmetnej veci je preto potrebné ustáliť, či žalovaný 2/ je v prípade nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu v peniazoch, uplatneným na základe neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu a jeho neb. syna zo strany žalovaného 1/, pasívne vecne legitimovaný z iných dôvodov.

52. Predmetom zákona č. 318/2001 Z.z v zmysle § 1 ods. 1 je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Predmetný zákon vymedzuje rozsah poistného krytia, ktoré je poisťovateľ zo zákona povinný nahradiť za poisteného poškodenému v § 4 ods. 2, ktoré podáva taxatívny výpočet prípadov, podliehajúcich poistnému krytiu. V konaní bolo treba preto zodpovedať otázku, či povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení zahŕňa aj poistné krytie nárokov poškodeného spojených s ochranou jeho osobnosti, a to náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

53. Súd mal zato, že po rozsudku Súdneho dvora vo veci Hassová C-22/12 by nemali byť pochybnosti o tom, že ak vnútroštátne právo priznáva právo na náhradu nemajetkovej ujmy pri usmrtení osoby prevádzkou motorového vozidla, tak že štát musí zabezpečiť právnu úpravu o poistnom krytí takejto ujmy. V rovnaký deň Súdny dvor rozhodol v inej veci, že toto poistné krytie štáty nesmú limitovať pod 1.000.000,- € v prípade jedného škodového nároku (C-277/12 Drozdovs).

54. Pri aplikácii všetkých výkladových metód, a nie len jednej izolovane, súd dospel k záveru, že slovenská právna úprava obsahuje povinnosť poisťovne z povinného zmluvného poistenia nahradiť aj nemajetkovú škodu na zdraví.

55. Odlišné názory spôsobil odlišný výklad slova ,,ujma“ a vety zákona nahradí ,,škodu na zdraví a náklady spojené s pohrebom“. Z hľadiska gramatického výkladu považuje súd za dôležité, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje škodu na zdraví vo všetkých jej zložkách - zákonodarca teda nesledoval (explicitne nevypočítal) poistné krytie len niektorej zložky škody na zdraví, napr. bolestné, stratu na zárobku, vecnú škodu a pod. Zakotvením poistného krytia nielen niektorej zložky škody na zdraví je opodstatnený názor, že pod škodu na zdraví treba zaradiť všetky jej zložky tak v rovine majetkovej, ako aj nemajetkovej. Zákonodarca nevylúčil pri škode na zdraví napríklad nemajetkové bolestné, či sťaženie spoločenské uplatnenia a niet pochybností o tom, že sú poistne kryté. Niet dôvodu na odlišný názor ani pri nemajetkovej škode na zdraví s následkom smrti, ktorá dopadla najmä na pozostalé blízke osoby.

56. Z hľadiska výkladu zákonodarcu popri vyššie uvedených dôvodoch je treba brať zreteľ na to, že zákonodarca v transpozičnej doložke výslovne spomína dotknuté smernice a sotva by sa dalo uveriť tomu, že by v rozpore s požiadavkou smerníc nezahrnul pod poistné krytie niektorú zložku škody (ujmy) a tým sa rozhodol hradiť škodu z dôvodu transpozičného deficitu fakticky namiesto poisťovní, ktoré inkasujú poistné. Dôvodová správa o vylúčení niektorej zložky náhrady škody nič neuvádza.

57. Z hľadiska systematického výkladu síce môže byť výhrada, že náhrada citovej škody po zásahu do života a súkromia osoby je oproti náhrade škody v inej časti Občianskeho zákonníka (,,ochrana osobnosti“ prvá časť, ,,zodpovednosť za škodu“, šiesta časť), no fakt je ten, že únijné právo nerieši škodovú zložku, ale poistné krytie a zákonodarca evidentne sústredil pri zásahu do súkromia nemajetkovú ujmu v spoločnej časti zákona, a to bez ohľadu na okolnosti prípadov, za akých k nemajetkovej škode došlo. Išlo by o duplicitné ustanovenie, ak by sa aj v iných častiach zákona podľa rozmanitosti spoločenských vzťahov opakovalo právo na nemajetkovú škodu. Logiku by mohol mať len administratívny strop nemajetkovej škody upravený v časti o škode na zdraví, nie však nevyhnutne aj samotné právo.

58. Teleologický výklad podporuje zmysel a cieľ celého poistenia rizikových vzťahov spojených s prevádzkou motorových vozidiel. Niet najmenšieho dôvodu presúvať bremeno, ktoré majú znášať pri najrizikovejších spoločenských vzťahoch poisťovne, na plecia často krát nesolventných osôb a tým vystavovať ekonomickému tlaku a právnej neistote poistené osoby a pri nevymožení aj dotknuté obete. Ide o spoločenské vzťahy, v rámci ktorých sa spomína nenahraditeľná ujma. Nemajetková škoda dosahuje čiastky, ktoré zodpovedné osoby nedokážu zaplatiť. Práve z dôvodu predídenia takýmto situáciám bolo zriadené povinné poistenie. K celkovému postupu pri aplikácii výkladových metód odvolací súd poukazuje na požiadavku striktného výkladu z hľadiska vylúčenia poistného krytia v

rozsudku C-22/12 článok 34 ,,Keďže obmedzenie poistného krytia je možné iba vo výnimočných prípadoch, podľa názoru Komisie je potrebné prijať v tejto oblasti striktný výklad práva, a nie je možné pripustiť ľubovoľné rozširovanie prípadov, v ktorých bude dochádzať k obmedzeniu rozsahu poistného krytia.“

59. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. sa poistenie zodpovednosti vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému náhradu škody, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti (ods. 4). Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. potom poškodený môže svoj nárok uplatniť priamo voči poisťovateľovi. Z citovaných ustanovení tak vyplýva, že predpokladom priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi je vznik nároku, ktorý je krytý poistením zodpovednosti a existencia poistenia zodpovednosti prevádzkovateľa vozidla za takúto škodu. Trvanie poistenia žalovaného 1/ v čase nehody v konaní nebolo sporné. Preto súd skúmal, či je splnená podmienka existencie krytého nároku.

60. Ustanovením § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z. z. sa do slovenského právneho poriadku implementovali ustanovenia smernice Rady 72/166/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, ako aj druhej smernice Rady 84/5/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (v súčasnosti kodifikované v spoločnej smernici č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontrole plnenia tejto povinnosti).

61. Podľa čl. 1 druhého bodu smernice č. 2009/103/ES „poškodený“ znamená akúkoľvek osobu oprávnenú na náhradu, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu spôsobenú motorovými vozidlami. V zmysle čl. 3 cit. smernice každý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe opatrení uvedených v prvom pododseku. Poistenie povinne pokrýva ujmy na zdraví.

62. Výkladom citovaných ustanovení (resp. obsahovo totožných ustanovení smerníc 72/166/EHS a 84/5/EHS) sa zaoberal Súdny dvor Európskej únie už v spomínanom rozsudku vo veci C-22/12, v ktorom rozhodol že čl. 3 ods. 1 smernice 2009/103/ES sa má vykladať tak, že povinné zmluvné poistenie má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Smernica ponecháva členským štátom právo určiť, aká škoda bude krytá a aké budú podmienky poistenia, no ich sloboda v tomto smere bola neskôr obmedzená (ods. 43 a 46). Medzi jazykovými verziami čl. 3 poslednej vety smernice 2009/103/EHS sú rozdiely, avšak s prihliadnutím na ich účel a štruktúru treba tento pojem interpretovať tak, že medzi škody, ktoré sa musia nahradiť, patrí nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore (ods. 47 až 50). Súdny dvor navyše dodal, že na veci nič nemení ani zaradenie § 11 a 13 Občianskeho zákonníka do inej časti než úpravy náhrady škody. Ak totiž zodpovednosť poisteného vznikla z dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice (ods. 57 a 58).

63. Uvedený rozsudok tak jednoznačným spôsobom rieši otázku zodpovednosti poisťovne a jej námietky celkom zjavne ignorujú jasné závery vyslovené Súdnym dvorom. Uvedeným rozsudkom je prekonaný aj skorší názor Najvyššieho súdu SR v konaní sp.zn. 4Cdo 168/2009, takže právnym názorom v ňom vysloveným sa nemožno ďalej riadiť.

64. Argumenty žalovanej o systematickej odlišnosti nároku na náhradu škody a náhrady nemajetkovej ujmy sú vyvrátené závermi Súdneho dvora EÚ v ods. 57 a 58 uvedeného rozsudku. V týchto odsekoch Súdny dvor EÚ vykladal právo Európskej únie. Podstatou citovaných odsekov nie je tvrdenie, že nárok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je nárokom na náhradu škody podľa práva Slovenskej republiky, ale zdôraznil, že bez ohľadu na systematické zaradenie určitého ustanovenia v

národnom právnom predpise, ak toto ustanovenie upravuje občianskoprávnu zodpovednosť vznikajúcu v prípade dopravnej nehody, má sa takéto ustanovenie považovať za „opatrenie určujúce rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia“ v zmysle čl. 3 prvej a druhej vety smernice 2009/103/EHS. Súdny dvor v tomto odseku vyslovil, že pojem „zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel“ používaný v smernici 2009/103/EHS treba vykladať čiastočne autonómne a podradiť podeň aj také nároky, ktoré národné právo nezaraďuje medzi nároky „na náhradu škody“ v prísnom slova zmysle, ak ich podstata je podobná (teda občianskoprávny charakter a vznik v dôsledku protiprávnej udalosti - dopravnej nehody). Doposiaľ používané argumenty o oddelenosti právnej úpravy zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv a právnej úpravy náhrady škody v Občianskom zákonníku a následnej nemožnosti ich prelínania, sú v zmysle záverov Súdneho dvora irelevantné, nakoľko v danej veci je rozhodujúca jediná skutočnosť, a to že zodpovednosť poisteného žalovaného 1/ vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávny charakter.

65. Smernice nemôžu ukladať povinnosti jednotlivcom, ale len členským štátom. No podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa musia vnútroštátne ustanovenia v konaní vo veci samej v čo najväčšej miere vykladať a uplatňovať v súlade so smernicami. Vnútroštátne súdy teda musia vnútroštátne právo v najväčšej možnej miere vykladať v zmysle znenia a účelu smernice, aby bol dosiahnutý výsledok, ku ktorému táto smernica smeruje (porov. z posledného obdobia napr. rozsudok SD z 25. apríla 2013, C-81/12, Asociaţia ACCEPT proti Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării, ods. 71). Vyžaduje sa, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatniac ich výkladové metódy, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť predmetnej smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (porov. z posledného obdobia rozsudok SD z 24. januára 2012, C-282/10, Maribel Dominguez proti Centre informatique du Centre Ouest Atlantique a Préfet de la région Centre, ods. 27).

66. Z citovaných zásad tak pre súdy Slovenskej republiky vyplýva povinnosť, aby pri výklade ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. v čo najväčšej možnej miere vzali do úvahy znenie a účel tých ustanovení smernice, na ktorých implementáciu bolo toto ustanovenie do nášho právneho poriadku zavedené, aby zaručili tejto smernici úplnú účinnosť. Podľa už uvedeného bolo toto ustanovenie zavedené do právneho poriadku na účel implementácie čl. 1 a čl. 3 smernice 2009/103/EHS. Preto je povinnosťou súdov prihliadať na znenie a účel tohto ustanovenia smernice pri výklade ustanovení uvedeného zákona.

67. Na základe uvedeného preto súd uzavrel, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. treba vyložiť tak, že poistenie zodpovednosti kryje (za splnenia ostatných podmienok v ods. 4) aj nároky pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka a pozostalí (ako poškodení) môžu tieto nároky v zmysle § 15 ods. 1 cit. zákona uplatniť priamo proti poisťovateľovi, a to rovnako ako všetky ostatné nároky na náhradu škody.

68. V prerokúvanej veci tak súd vyhodnotil, že žalobca má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy aj voči žalovanému 2/. Túto ujmu v zmysle § 4 ods. 2 a 4 zákona č. 381/2001 Z.z. kryje poistenie zodpovednosti za škodu, takže žalovaný 2/ je povinný nahradiť žalobcovi aj túto ujmu.

69. Súd si je vedomý toho, že v otázke pasívnej vecnej legitimácie poisťovne v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej v dôsledku dopravných nehôd nie je jednotná rozhodovacej praxe prvostupňových ako aj odvolacích súdov SR, a tiež nie je v tejto otázke zhodný názor sudcov Najvyššieho súdu SR, pričom doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR, v ktorom by bol k tejto otázke vyjadrený záväzný právny názor. Súd preto záver o tom, že v tomto konaní je žalovaný 2/ pasívne vecne legitimovaný odôvodnil argumentmi uvedenými v bodoch 50 až 68 odôvodnenia tohto rozsudku, ktorý je naviac v zhode so záverom veľkého senátu občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý uzavrel, že výkladom je možné dospieť k záveru, že pod náhradou škody na zdraví alebo usmrtení podľa § 6 ods. 2 písm. a) zákona o poistení zodpovednosti (Nestanoví-li tento zákon jinak, má pojištěný právo, aby pojistitel za něj uhradil v rozsahu a ve výši podle Občanského zákoníku poškozenému způsobenou újmu vzniklou ublížením na zdraví nebo usmrcením) je možné podradiť aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka. (rozsudok Najvyššieho súd ČR zo dňa 18.10.2017 sp.zn. 31Cdo/1704/2016)

70. Potom, ako súd konštatoval, že žalovaný 1/ i žalovaný 2/ sú pasívne vecne legitimovaní i vo vzťahu k nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu, súd sa musel vysporiadať s otázkou výšky náhrady

nemajetkovej ujmy, požadovanej žalobcom v celkovej výške 30.000,- € jednak podľa § 15 Občianskeho zákonníka titulom neoprávneného zásahu do práva jeho neb. syna na život a jednak titulom toho istého neoprávneného zásahu do jeho vlastného práva na súkromie a rodinný život.

71. Jednotlivé prostriedky ochrany osobnosti v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka sú relatívne samostatné, je možné ich použiť jednotlivo alebo kumulovane, v závislosti od intenzity neoprávneného zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby. Zákon pripúšťa možnosť podať návrh na upustenie od neoprávnených zásahov (negatórna žaloba), návrh na odstránenie následkov už vykonaných zásahov (reštitučná žaloba) a návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia, ktoré nemá charakter peňažnej náhrady (satisfakčná žaloba). V prípade satisfakčnej žaloby nejde o represívny alebo reparačný prostriedok ochrany, ktorý sa bezprostredne nepremieta do majetkovej sféry postihnutej osoby, preto ju nemožno vyčísliť v peniazoch. Ak by sa však morálne zadosťučinenie nezdalo postačujúce, umožňuje Občiansky zákonník v § 13 ods. 2 priznať náhradu nemajetkovej ujmy i v peniazoch, čoho účelom je vyváženie a zmiernenie nemajetkovej ujmy peňažnou formou. V danom prípade, keď neoprávneným zásahom bola spôsobená smrť jediného syna žalobcu, nie je možné hovoriť o sankciách v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka, ktoré by mali preventívny alebo reštitučný charakter, ale len o satisfačnej sankcii, ktorá je možná i vo forme peňažného plnenia. Výška priznaného peňažného zadosťučinenia je pritom závislá na úvahe súdu, pričom pri rozhodovaní musí prihliadať na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Čo sa týka okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva, súd konštatuje, že uvedené kritéria treba odlíšiť od stavu vôle a vedomia pôvodcu neoprávneného zásahu, pretože nemajetková ujma vznikne a pôsobí na postihnutej fyzickej osobe vždy nepriaznivo, bez ohľadu na to, či ju pôvodca zásahu zavinil alebo nie. Pokiaľ ide o existenciu závažnej ujmy, za závažnú ujmu treba podľa judikatúry súdov SR považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

72. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy titulom neoprávneného zásahu do práva jeho syna na život, je nesporné, že spôsobenie smrti človeka je zásahom do jeho práva na ochranu telesnej integrity. Ide objektívne o zásah vrcholnej intenzity, ktorý je nezvratný a nenapraviteľný, a teda je namieste bez ďalšieho konštatovať, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako prostriedku ochrany postihnutej osoby, nie je postačujúca a žalobcovi ako osobe, oprávnenej uplatňovať osobnostné právo jeho nebohého syna podľa § 15 Občianskeho zákonníka, patrí i náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej účelom je zmierniť nemajetkovú ujmu poskytnutím peňažného plnenia. Súd pri rozhodovaní zohľadnil aj to, že zásah do práva na život neb. N. W. bol náhly, neočakávaný, nezvratný a trvalý.

73. Čo sa týka nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy titulom neoprávneného zásahu do jeho práva na súkromie a rodinný život, súd mal taktiež za to, že nečakaným a šokujúcim úmrtím jeho jediného syna došlo nepochybne k tak závažnému zásahu, že morálne zadosťučinenie či už vo forme odsúdenia alebo písomného a ústneho ospravedlnenia žalovaným 1 /sa ani v tomto prípade nejaví byť postačujúce. Neoprávneným zásahom žalovaného 1/ bola narušená celistvosť rodiny žalobcu, bolo zasiahnuté do jeho rodinného a súkromného života, pričom následky sú trvalé a nezvrátiteľné. Vzťahy medzi ním a jeho jediným synom boli silné, žalobca mal neb. N. v osobnej starostlivosti od jeho deviatich rokov a vychovával ho bez matky nebohého. Po celý život neb. N. žili so žalobcom v spoločnej domácnosti (na uvedený záver súdu nemá vplyv skutočnosť, že neb. N. pred svojou smrťou tri až päť mesiac vycestoval do zahraničia za prácou), boli v dennodennom kontakte, spoločne prežívali udalosti bežného života, mali spoločné záujmy, aktivity a hodnoty. V dôsledku tragickej smrti jeho syna došlo k nesmierne závažnej ujme na práve žalobcu na rodinný život, spočívajúcej v strate jeho jediného syna, čím je žalobca do budúcnosti ochudobnený v citovej oblasti. Žalobca utrpel jednoznačne citovú stratu, smrťou syna stratil vzťah s ním, možnosť prežívať spoločné chvíle a tešiť sa zo spoločnej budúcnosti. Z výpovedí žalobcu a svedkov vyplynulo, že neb. N. plánoval po osamostatnení sa z domácnosti žalobcu bývať v tesnej blízkosti bývania žalobcu, aby naďalej mohli spolu tráviť čas a vzájomne si pomáhať. Zároveň utrpel ujmu spočívajúcu v intenzívnych pocitoch straty, smútku, úzkosti a zúfalstva zo straty jediného syna, ktoré vyústili do depresívnej epizódy stredne ťažkej so somatickými príznakmi. Žalobca sa so smrťou syna doposiaľ nevyrovnal. Žalobca však v dôsledku utrpenej ujmy neprišiel o zamestnanie, naďalej ho veľmi podporuje jeho partnerka a zvyšná rodina, venuje sa aj koníčkom (bicyklovaniu), avšak žiadna

z týchto okolností nie je schopná reparovať úplne utrpenú ujmu. Vzhľadom ku skutočnosti, že neb. N. bol jediným synom žalobcu, po jeho smrti je možnosť žalobcu vytvoriť si zodpovedajúci citový vzťah k inej osobe mizivá.

74. Pri určení výšky peňažnej náhrady za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do práva na ochranu neb. N. a žalobcu súd zohľadnil postoj žalovaného 1/ nielen v trestnom konaní, ale aj v konaní pred súdom, keď sa k zavineniu dopravnej nehody priznal, svoje správanie úprimne oľutoval, žalobcovi sa opakovane ospravedlnil a bol súdom právoplatne odsúdený v trestnom konaní. Všetky tieto skutočnosti majú vplyv na posúdenie výšky peňažnej náhrady, avšak nie do takej miery, že by boli postačujúcou formou zadosťučinenia.

75. Súd mal za to, že žalobcom uplatnená výška peňažnej náhrady za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do práva na ochranu telesnej integrity jeho syna neb. N. W. a výška peňažnej náhrady za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do jeho práva na súkromie a na rodinný život v celkovej výške 30.000,- € je neprimerane vysoká, a stanovil ju na sumu 18.000,- €. Súd pri stanovení tejto sumy prihliadol aj na rozhodovaciu činnosť iných súdov, keď Okresný súd Liptovský Mikuláš v rozsudku sp.zn. 7C/256/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/264/2013 priznal otcovi neb. plnoletého a ženatého syna za jeho smrť nemajetkovú ujmu 10.000,- €, Okresný súd Vranov nad Topľou v rozsudku sp.zn. 5C/38/2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/183/2014 priznal otcovi, ktorý mal ďalšieho syna, za smrť plnoletého syna nemajetkovú ujmu 15.000,- €, Okresný súd Trnava v rozsudku sp.zn. 37C/178/2009 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/90/2010 a rozhodnutím Najvyššieho súdu 4Cdo/139/2011 priznal otcovi, ktorý mal ďalšie deti, za smrť plnoletej dcéry žijúcej v spoločnej domácnosti nemajetkovú ujmu 15.000,- €, Okresný súd Poprad v rozsudku sp.zn. 17C/19/2011/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/89/2013 priznal otcovi za smrť plnoletého syna nemajetkovú ujmu 10.000,- €, pričom stanovil výšku nemajetkovej ujmy oproti uvedeným sumám vyššiu, nakoľko neb. N. bol jediným synom žalobcu, ktorého žalobca vychovával od jeho detstva sám, žili v spoločnej domácnosti a ich vzájomný vzťah bol nadpriemerne intenzívny a vrúcny. Náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 18.000,- € je podľa názoru súdu vzhľadom na mladý a produktívny vek žalovaného 1/, nie je príliš vysoká v tom zmysle, že by znemožnila alebo mimoriadne sťažila žalovanému 1/ jeho ďalší život. Vzhľadom na uvedené súd žalovaných 1/ a 2/ zaviazal na zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 18.000,- € s tým, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť plniť druhého z nich a v prevyšujúcej časti uplatnenej nemajetkovej ujmy žalobu zamietol.

76. Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

77. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

78. Žalobca bol v konaní stranou s úplným úspechom vo veci, keďže súd vyhodnotil nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči obom žalovaným za dôvodný, pričom výška stanovej náhrady nemajetkovej ujmy závisela od posúdenia súdu, čo nemá vplyv na rozsah úspechu strán v konaní. Žalobca si nárok na náhradu trov konania v konaní riadne uplatnil, preto mu patrí náhrada trov konania proti neúspešným žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

79. Lehotu na splnenie povinnosti 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku súd stanovil podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín ku Krajskému súdu v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.
Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1,2,3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.